

samme velvillige og imødekommende Maade som i saa mange andre Tilfælde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mine Partifæller at stemme for dels de Ændringsforslag, hvorom hele Udvalget staar enigt, dels de Ændringsforslag, som enten de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget eller de socialdemokratiske Medlemmer alene har stillet.

Korsgaard: Det Parti, jeg har den Ære at være Medlem af, deltager jo for de fleste Ændringsforslags Vedkommende sammen med Venstre i Flertallets Indstillinger. Udvalgets Ordfører det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs), har udførligt været inde paa de forskellige Ændringsforslag. Jeg skal derfor ikke optage meget af Tingets Tid, men kunde dog ønske at fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Af Betænkningen vil det fremgaa, at Det konservative Folkeparti mener, at den direkte Beskatning, som er foreslaaet af Ministeriet gennem de Skalaer, der findes i Lovforslaget, er for høj. Ved Behandlingen af de kommunale Skatter blev der af Socialdemokratiets Ordfører i den vedkommende Sag, det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen, i Virkeligheden sagt, at naar man tog Hensyn til de store Skatter, man i visse Kommuner maatte paalægge Beboerne, maatte det siges, at den direkte Skat var kommet saa højt op, som den kunde taale. Naar man fra Socialdemokratiets Side gennem et saa anset Medlem som det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har sagt noget saadant, vil det formentlig let forstaaes, at vi fra konservativ Side ikke alene mener, at man er kommet rigelig højt op, men at man er kommet for højt op. Paa den anden Side erkender vi, at Staten har Brug for Penge og for mange Penge, og vi er derfor ogsaa villige til at gaa til meget høje direkte Skatter. Dette vort Standpunkt vil fremgaa af Ændringsforslagene Nr. 1 og 5, der angaar henholdsvis Indkomstskatten og Formueskatten. At gaa endnu videre kan vi ikke anse for ønskeligt. Da vi jo imidlertid er et Mindretal, og da vi ikke har kunnet faa Tilslutning fra anden Side, kan det ikke anses for usandsynligt, at Ændringsforslagene forkastes. Sker dette, vil vi enten afholde os fra at stemme for de øvrige foreliggende Ændringsforslag, der vedrører det samme, eller stemme for det af Forslagene, der betegner det mindre Onde. I denne Retning kan der ingen Tvivl være om, at det Forslag, der betyder det mindre Onde, er det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag under Nr. 2. Det vil imid-

lertid for mit Parti være af ikke ringe Interesse, før vi kommer til denne Afstemning, at vide, hvorledes den højtærede Finansminister stiller sig overfor Spørgsmaalet om at gøre Loven midlertidig derved, at der indsættes en Revisionsbestemmelse. Det er jo rimeligt, at vi lettere vil kunne gaa med til at stemme for Satser, som vi i og for sig finder for høje, naar det kan gøres under den Forudsætning, at man i hvert Fald tør nære Haab om, at man inden længe kan faa Satserne reduceret.

Mindretallet erkender, at de Penge, som man forventer at faa ind gennem Indkomst- og Formueskatten, kan Statskassen ikke godt undvære, og vi maa naturligvis paa den anden Side ogsaa erkende, at Staten ikke vilde faa saa mange Penge ind efter denne Lov med de af os foreslaaede Satser som med de af den højtærede Finansminister foreslaaede. Det Beløb, Staten herved faar mindre, er vi fra vor Side — hvilket ogsaa fremgaa af Betænkningen — villige til at skaffe gennem indirekte Beskatning og da specielt gennem Toldskatter og det saa meget mere, som den Stigning, der siden Krigens Begyndelse har fundet Sted i Toldskatterne sammenlignet med Stigningen af, det være sig Statens Budget i al Almindelighed eller dens Indtægt gennem Formue- og Indkomstskatter i Særdeleshed, kun har været meget ringe. Paa dette fundamentale Spørgsmaal vedrørende Skalaen, er der ikke naaet Forbedringer ved Udvalgsbehandlingen. Dette mener jeg derimod ikke kan siges, for saa vidt angaar de Forhold, der har Interesse for den Del af Erhvervslivet, der nu en Gang næsten maa siges at være henvist til Aktieselskabsformen. Her kan jeg i og for sig forstaa, at Socialdemokratiet kan ønske at bevare højere Satser end dem, der findes i Lovforslaget, vel at mærke, hvis man kunde gaa ud fra, at Aktiekapitalen var et fuldgyldigt Udtryk for Selskabets Formue; men da dette for de smaa og rige Selskaber jo ingenlunde er Tilfældet, forekommer det mig ikke vel begrundet, at man vil ramme disse Selskaber særlig haardt. Det, der imidlertid for mig er den vigtigste Side af hele dette Spørgsmaal, er, at man indretter Lovgivningen paa en saadan Maade, at man ikke vanskeliggør Dannelsen af Selskaber, som efter min Opfattelse er nødvendige, naar Erhvervslivet skal trives paa rette Maade. Der er det mig en stor Tilfredsstillelse, at der fra den højtærede Finansministers Side i Særdeleshed er udvist ikke ringe Forstaaelse overfor de Ønsker, som er fremsat overfor